

Sopa de Cabra: «Pensava que el concert del dia 9 no es podria fer perquè hi hauria els tancs al carrer»

La banda ha organitzat un concert-festival per tancar gira el proper 9 de desembre a Fontajau | Gerard Quintana i Josep Thió parlen de com estan vivint la situació política, d'aquesta última gran festa i de com són les sensacions com a grup

Sopa de Cabra en el seu últim concert al Palau de la Música per celebrar l'aniversari del Diari Ara | Xavier Mercadé

Els últims tres anys de **Sopa de Cabra** han estat d'una intensitat envejable per molts grups joves. Disc, gira rere gira i consolidació absoluta de la banda que, de moment, no es planteja el futur sense deixar de tocar. De tota manera, la decisió que han pres darrerament és tancar aquesta etapa amb un gran concert i donar-se un temps de descans.

A l'estadi de Fontajau de Girona, el dissabte 9 de desembre s'hi celebrarà la nit dels Sopa amb convidats de luxe i emocions a flor de pell. El moment polític que viu el país té, lògicament, influència en la banda. D'aquesta i altres qüestions conversem amb els dos líders de **Sopa de Cabra**, **Gerard Quintana** i **Josep Thió**.

Recentment dèieu que ha estat en aquesta última gira quan heu vist clar que el grup sempre estarà amb vosaltres. Què ha passat perquè ho veieu així?

Gerard Quintana: Portem 30 anys com a banda amb tot un relat al darrere. Els 15 primers van

ser de molta intensitat, no sabem ben bé què estava passant, tot era vertiginós i anàvem gairebé a disc i gira per any. Després va venir una pausa llarga que en aquell moment era un final, i després el 2011 la celebració dels 25 anys. Quan vam veure la resposta descomunal de la gent - els tres Sant Jordis, els dos Fontajaus- ens vam adonar que no només era una celebració personal del grup, sinó que les cançons han passat a formar part del cançoner popular de la vida de la gent. A partir llavors és quan ens plantejem aquests tres anys que acabem de viure i dels quals hem gaudit moltíssim perquè cadascú ja té el seu centre més clar i sabem valorar molt més tot el que ens envolta. També ens hem adonat que tot ha de tenir els seus *tempos*, no té sentit girar any rere any repetint esquemes perquè és molt important tenir nous estímuls.

Josep Thió: El que hem dit últimament és que mai deixarem de ser **Sopa de Cabra**. És una mentida, perquè arribarà el dia en què s'aturarà tot perquè ens morim o pel que sigui. Del que som conscients és que sempre serem en **Gerard Quintana** de **Sopa de Cabra** i en **Josep Thió** de **Sopa de Cabra**, estiguem actius o no.

Parlant d'estímuls, la situació política que viu el país és un estímulo per a vosaltres? Tal com han succeït els esdeveniments, us heu plantejat suspendre el comiat i continuar tocant per lluitar contra el que està passant?

Josep Thió: Hi va haver un moment que pensava que hi haurien tancs al carrer, el 9 de desembre, i que potser no seria possible arribar a fer aquest concert.

G.Q: Es fa molt difícil fer agenda quan fa només un mes et plantejes la possibilitat que no es pugui fer el concert del dia 9. Els *tempos* van molt ràpids, el mes d'octubre s'ha condensat tant que sembla que hagi passat un any. El que és clar és que el que fem, ho farem amb convenciment i llibertat. Ara, però, ens hem d'aturar i reflexionar.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=fY_P18gO2z0

El que està passant us indigna. Però us inspira també?

J.T: A mi més aviat em bloquegen, em va costar molt deixar de mirar notícies i estar pendent de l'actualitat. Però al final t'adones que només fa que bloquejar-te i no et deixa fer feina. Que el que ha passat acabi formant part del relat d'una cançó podria ben ser, però crec que primer ho hem de pair. Cal trobar el relat, perquè si et quedes amb el detall (les càrregues, les injustícies...) perds el discurs de fons. De moment jo estic veient que el discurs de fons és que sempre s'ha de lluitar perquè sempre hi ha injustícies.

G.Q: Aquests dies em vaig trobar en **Quico Pi de la Serra** a la manifestació del carrer Marina per la llibertat dels pressos i deia que hi ha cançons fetes fa 50 anys que ens expliquen molt millor el que està passant ara que cançons fetes fa dos anys. Això em crea un impacte molt bèstia i em fa reflexionar.

Quin és el paper que juga la música en aquest context polític? Com podeu contribuir vosaltres que la cosa vagi millor?

J.T: La música és un reflex de l'actitud de la persona que la fa. Hi ha música lleugera que reflecteix que aquella persona no es preocupa gaire del que passa al món o que prefereix cantar sobre els ulls blaus de la seva estimada, i hi ha músics que traspuen el que pensen amb l'actitud vital d'inconformisme. Nosaltres potser no ens hem mullat mai molt amb les lletres.

G.Q: Sí, però, que hi ha cançons nostres que en aquest moment agafen nous matisos, lectures i interpretacions. Crec que la música té aquesta capacitat d'aglutinar, de crear un lloc de trobada, d'evasió, que és molt bèstia. Sents que ets enmig de la gent, que no estàs sol. Aquests dies d'octubre una de les coses més angoixants que podies fer era quedar-te a casa veient la televisió o el Twitter. En canvi, quan sorties al carrer et senties millor, parlaves amb gent que no coneixies de res que et trobaves i un senyor t'expressava el que sentia i t'explicava la història del seu pare o del seu avi... Aleshores, quan hi ha música la gent està unida i amb un sentiment comú. Tampoc cal que sigui un sentiment explícit contra algú o alguna cosa, només el fet de formar part del tot fa que es visquin col·lectivament emocions sinceres i commovedores. Aquests dies parlem molt

de dignitat, tant que fixa't: les opcions polítiques s'han difuminat. On és la candidatura del Pdecat? A la llista de Junts per Catalunya el primer del Pdecat és al número vint-i-tants, fins i tot els de Demòcrates, que eren d'Unió, estan amb Esquerra.

I veient tants independents a les llistes, no us heu vist temptats a participar-hi? Us ho han proposat?

G.Q: Alguna vegada sí que ens havien tirat la canya, però aquest cop no.

J.T: Crec que entrar en aquest món requereix molta predisposició. Ara mateix el meu projecte és un altre, i entrar en política no hi té cabuda mentre continuï treballant.

G.Q: També és diferent una llista unitària perquè es fa front a l'Estat d'una manera transversal. El fet que al final es fessin llistes separades et fa pensar que des de la música pots contribuir igualment o més sense necessitat d'estar en una llista on no comparteixes el cent per cent del programa. Tampoc hem estudiat per ser polítics, crec que podem ser molt més útils fent cançons. A més, també cal que hi hagi discurs des de la societat, que no sigui una exclusiva del candidat o del militant, perquè la gent del carrer està menys condicionada. Bàsicament, perquè no ha de respondre a unes pautes lògiques i necessàries de partit que sovint provoquen menys llibertat de discurs. I de vegades les pautes són més properes, però mira què els passa als partits d'àmbit estatal, que aquí han de dir una cosa i allà en fan una altra.

Sopa de Cabra en el seu últim concert al Palau de la Música per celebrar l'aniversari del diari Ara. Foto: Xavier Mercadé

Com us plantegeu el concert del dia 9?

J.T: Volíem fer alguna cosa especial per al final de gira, en Xevi Pascual ens va proposar fer un festival que tingués continuïtat i ens va semblar bona idea. Vam estar pensant com ens agradaria que fos, quina música ens agradaria que hi sonés...

G.Q: Sí, hi vam fer una llista. Però no només ens ho van proposar, nosaltres ja volíem fer un comiat d'aquests tres anys sortint de la rutina. És que aquests tres anys han estat molt guapos, des del que va passar el 2015 amb aquells tres únics concerts (Mataró, Sant Feliu de Guíxols i Cambrils), amb la possibilitat del 2016 fer una gira amb una producció i unes condicions excel·lents. I després aquest any que no ens l'esperàvem de gira, que també ha estat genial, despullant-nos de la producció que portàvem i podent anar a tot arreu, fins i tot fent totes les illes. Amb tot, volíem que el final també fos especial.

La idea és consolidar aquest final perquè així tingueu una gran nit de Sopa a l'any?

G.Q: A veure si podem fer concerts l'any que ve. A veure vestits de quin color els podrem fer.

J.T: El futur és difícil de predir, com que és la primera edició està tot per escriure i si l'any que ve no ens interessa, podem dir que ho fem cada dos anys. Dependrà de moltes coses.

Del cartell què me'n podeu dir?

G.Q: Que té molt de sentit. Primer, per la ubicació: la ciutat de Girona és important per al grup, era el nostre cau quan vam començar i la gent ens va fer molt de costat. Després, recuperar d'una banda l'**Adrià Puntí**, amb qui hem anat molt de la mà, recordant aquell concert a Les Casernes de Girona, que el feien per la *tele*; i de l'altra, **M-Clan**, una banda germana quant a estil i visió. Si haguéssim estat de Múrcia, segurament hauríem coincidit als mateixos llocs, a més que són gent molt senzilla i que estimen molt la música. De moment, però, no volem crear coses que ens lliguin, pot ser que l'any que ve o d'aquí a dos anys no sigui a Fontajau o que sigui durant una setmana i en diferents dates.

A l'estiu?

J.T: A l'estiu no ho veig. Si es repeteix, podríem mirar que es vinculés al Temporada Alta.

Esperem que es continuï fent.

G.Q: Si cau el Temporada Alta, voldrà dir que tot el món cultural català està fotut. Si cau, després cauran el Lliure, el Nacional, el MNAC, la CCMA... caurà tot.

Després del comiat, el vostre futur immediat quin és?

G.Q: Jo el dia 10 tornaré a casa i em tiraré un mes i pico tranquil acabant d'escriure unes coses que estic fent, a partir d'aquí si algú té ganes de fer alguna cosa... Crec que en Cuco i en Pek (baixista i guitarrista de **Sopa de Cabra**) tenien ganes de fer alguna cosa amb **Kabul Babà**, també sé que en Pek està fent una maqueta ell sol cantant, cosa que crec que revolucionarà el panorama musical.

J.T: El meu futur immediat a partir del 10 és no fer res. Aquest octubre, després d'acabar la gira d'estiu, vaig començar a treballar a l'estudi de casa, i després m'he trobat que no podia fer res perquè entre concerts i la preparació d'altres projectes no he pogut dedicar-me a fer cançons. Ara descansaré, posaré ordre a tot el que m'ha anat quedant pendent de la vida diària, i fins i tot una setmana de vacances al febrer potser caurà.

Sopa de Cabra en el seu últim concert al Palau de la Música per celebrar l'aniversari del diari Ara. Foto: Xavier Mercadé